

STOP!

cyber bullyingowi

Katarzyna Charzewska

Cyberbullying.

Konsekwencje psychiczne dla
ofiary i obciążenie dla jej oprawcy

Tytuł Cyberbullying: Konsekwencje psychiczne dla ofiary i obciążenie dla jej oprawcy

Autor: Katarzyna Charzewska

Korekta: Urszula Szybowicz

Korekta składu: Kamila Olejnik

Skład i opracowanie graficzne: Kamila Olejnik

Zdjęcia: źródło – baza zdjęć iSTOCK

ISBN: 978-83-68385-46-5

COPYRIGHT © 2026 Fundacja Nie Widać Po Mnie
Ul. Okopowa 58/72, lok 604, Klif Tower
01-042 Warszawa

Przygotowanie merytoryczne i graficzne materiałów:
Ul. Okopowa 58/72, lok 604, Klif Tower
01-042 Warszawa

Projekt realizowany jest w ramach naboru: „Zbudowanie systemu koordynacji i monitorowania regionalnych działań na rzecz kształcenia zawodowego, szkolnictwa wyższego oraz uczenia się przez całe życie, w tym uczenia się dorosłych.”

Projekt „Zbudowanie systemu koordynacji i monitorowania regionalnych działań na rzecz kształcenia zawodowego, szkolnictwa wyższego oraz uczenia się przez całe życie, w tym uczenia się dorosłych” **jest finansowany w ramach Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności.**

Wszelkie prawa zastrzeżone zgodnie z Ustawą o Prawie Autorskim i Prawach Pokrewnych z dnia 4 lutego 1994 roku (Dz.U.94 Nr 24 poz. 83, sprost.: Dz.U.94 Nr 43 poz.170).

Warszawa 2026

Wstęp

Cyberbullying to obecnie jedna z najpowszechniejszych form **szerzenia mowy nienawiści** wśród dzieci i młodzieży. Odbywa się w przestrzeni internetowej, gdzie użytkownicy dopuszczają się ataków słownych i graficznych wymierzonych w drugiego człowieka.

W odróżnieniu od tradycyjnej przemocy cyberbullying może trwać 24 godziny na dobę, co stanowi poważne zagrożenie zarówno dla zdrowia psychicznego, jak i fizycznego osoby prześladowanej.

Osoby dotknięte cyberprzemocą często izolują się od społeczeństwa i bliskich im grup ludzi a także doświadczają różne formy negatywnych konsekwencji takich działań.

Co ważne, zjawisko cyberbullyingu dotyka nie tylko ofiary, ale konsekwencje odczuwają także sprawcy, ponosząc straty psychiczne, materialne oraz karne.

Przemoc cyfrowa nie zna wieku

Cyberbullying dotyczy osób w każdym wieku. Najczęstszymi cechami osób, które stoją za atakami na innych są:

anonimowość – przestrzeń internetu pozwala na ukrywanie się pod pseudonimami, co utrudnia identyfikację

poczucie niekaralności – sprawca uznaje się za osobę, której nigdy nie dotkną konsekwencje prawne odnoszące się do jej czynów.

dostępność i zasięg działania – treści internetowe mogą być udostępniane / publikowane 24/h

Długotrwałe narażenie na cyberprzemoc może prowadzić do wielu negatywnych konsekwencji, szczególnie w obszarze zdrowia psychicznego.

Ofiara

Osoby doświadczające ataków często wykazują dużą wrażliwość na bodźce płynące z przestrzeni internetowej, co sprzyja pogorszeniu ich kondycji psychicznej, a także może wpływać na stan zdrowia fizycznego. W rezultacie mogą pojawić się trudności w codziennym funkcjonowaniu. Dodatkowo długotrwały stres związany z przemocą online może osłabiać odporność organizmu i prowadzić do ogólnego wyczerpania.

 Ofiary często odczuwają **silny stres, lęk oraz przygnębienie**, a długotrwałe narażenie na negatywne treści może prowadzić **do obniżenia poczucia własnej wartości i utraty pewności siebie**. W efekcie wiele z nich zaczyna unikać kontaktów z innymi ludźmi i stopniowo wycofuje się z życia społecznego.

 Skutki cyberbullyingu mogą być widoczne także w sferze fizycznej. U osób prześladowanych pojawiają się **problemy ze snem, bóle głowy, zmęczenie czy trudności z koncentracją**. Przedłużający się stres wpływa negatywnie na codzienne funkcjonowanie i może pogarszać ogólny stan zdrowia. W najpoważniejszych przypadkach **prowadzi to do zachowań autodestrukcyjnych**, takich jak samookaleczenia lub myśli o odebraniu sobie życia.

Cyberbullying może powodować u ofiar **stałe poczucie bycia obserwowanym i ocenianym**, nawet wtedy, gdy nie korzystają z internetu.

Pojawia się także **lęk przed ponownym atakiem**, co sprawia, że osoba żyje w ciągłym napięciu. Wiele osób zaczyna kontrolować swoje zachowanie w sieci, ograniczając aktywność lub całkowicie rezygnując z mediów społecznościowych.

Przeszkadza to w codziennym funkcjonowaniu. **Poczucie bezsilności wynikające z obniżonego zaufania** do form pomocy, sprawia, że ofiary często o swoich problemach milczą, nie dając jasnych sygnałów to udzielenia pomocy czy wsparcia. Charakter publiczny wzmacnia poczucie bezsilności i braku kontroli nad sytuacją.

Sprawca

Cyberbullying niesie konsekwencje nie tylko dla ofiary, ale również dla sprawcy, wpływając na jego **rozwój psychiczny i emocjonalny**.

Osoby dopuszczające się przemocy w sieci mogą stopniowo tracić **zdolność do empatii oraz wrażliwość na krzywdę innych**. Utrwalanie agresywnych zachowań sprzyja kształtowaniu negatywnych wzorców relacji międzyludzkich.

Z czasem u sprawcy mogą pojawić się **problemy z kontrolowaniem emocji**, w tym impulsywność i skłonność do wybuchów złości. W niektórych przypadkach, zwłaszcza po uświadomieniu sobie skutków swoich działań, pojawia się poczucie winy, wstyd oraz obniżony nastrój.

Długotrwałe angażowanie się w cyberprzemoc może także skutkować **problemami społecznymi**, takimi jak odrzucenie przez rówieśników czy trudności w nawiązywaniu trwałych relacji. W efekcie sprawca może doświadczać samotności i izolacji, co dodatkowo pogłębia jego problemy emocjonalne.

Zwłaszcza u młodych osób, których mózgi biologicznie zmieniają strukturę i które często nie mają jeszcze w pełni rozwiniętego poczucia konsekwencji, skutki prześladowań w sieci mogą ujawnić się dopiero po pewnym czasie. Może to prowadzić do narastających trudności emocjonalnych, które początkowo pozostają niezauważone. Z biegiem czasu problemy te mogą się pogłębiać i wpływać na rozwój psychiczny oraz funkcjonowanie w relacjach z innymi ludźmi.

Bibliografia

Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę. (2022). Cyberprzemoc wśród dzieci i młodzieży. Skala zjawiska, formy i konsekwencje.

NASK – Państwowy Instytut Badawczy. (2023). Nastolatki 3.0. Raport z badań nad korzystaniem z Internetu przez młodzież.

UNICEF. (2020). Cyberbullying: What is it and how to stop it.

Hinduja, S., & Patchin, J. W. (2015). Bullying beyond the schoolyard: Preventing and responding to cyberbullying (2nd ed.). Thousand Oaks, CA: Corwin.

Suler, J. (2004). The online disinhibition effect. *CyberPsychology & Behavior*, 7(3), 321–326.

<https://doi.org/10.1089/1094931041291295>

O autorce

Katarzyna Charzewska

Psycholog, mediatorka rodzinna, analityczka behawioralna oraz terapeutka skoncentrowana na rozwiązaniach (TSR).

Od osiemnastu lat pracuje z dziećmi i młodzieżą, wspierając ich rozwój oraz pomagając w rozwiązywaniu problemów emocjonalnych i wychowawczych.

Prowadzi szkolenia i warsztaty, w których kieruje się otwartością, uważnością i szacunkiem wobec młodych ludzi. Zawodowo właścicielka sieci żłobków.

Prywatnie żona i mama dwóch nastoletnich chłopców.

O Fundacji Nie Widać Po Mnie

Fundacja Nie Widać Po Mnie zrodziła się z potrzeby przełamywania tabu i głośnego mówienia o zdrowiu psychicznym Polaków i problemach, takich jak depresja, uzależnienia, lęki i fobie. Wierzymy, że odpowiednia psychoedukacja i zwiększanie świadomości jest istotnym elementem profilaktyki zdrowotnej, która pozwoli w przyszłości zmniejszyć ryzyko zaburzeń psychicznych i zahamuje tendencję wzrostową zapadalności na tego typu choroby, których konsekwencje odczuwają pacjenci, rodzina i cały system opieki zdrowotnej.

Swoje działania kierujemy do różnych grup wiekowych oraz zawodowych. Odkrywamy czynniki zwiększające prawdopodobieństwo zaburzeń, a także uczymy, jak to zagrożenie zmniejszać. Realizujemy programy psychologicznej pomocy dla osób dorosłych w kryzysie. Troszczymy się też o seniorów.

Troską otaczamy też dzieci i młodzież. Wirtualna rzeczywistość, deprecjonowanie życia „w realu”, samotność, rosnąca depresja, uzależnienia od substancji i czynności, cyberprzemoc – to tylko kilka z listy problemów, które piętrzą się dziś przed młodymi ludźmi.

Programy psychoedukacyjne kierujemy też do medyków, którzy w sposób szczególny zagrożeni są zaburzeniami typu depresja, uzależnienia, lęki, zespół stresu pourazowego czy wypalenie zawodowe. Wierzymy, że odczarowanie heroizmu w zawodach ochrony zdrowia pozwoli wielu medykom przełamać strach przed właściwą terapią, a to wpłynie na jakość usług i poprawi funkcjonowanie całego systemu.

Więcej informacji o naszych programach i podejmowanych działaniach dostępnych jest na naszej stronie internetowej www.niewidacpomnie.org